

Pagraba hidroizolācija: taupīsi santīmus, zaudēsi latus

Karina BĒRZIŅA

Pagraba hidroizolācijas darbi salīdzinājumā ar to darba apjomu un izmaksām, kas būs jāiegulda nekvalitatīvi paveikta darba rezultātā, ir nelieli. Arī defektu atklāšana ir grūts un darbietilpīgs process. Tāpēc labāk parūpēties par sausu pagrabu jau būvniecības laikā.

Jānosaka gruntsūdens līmenis

„Ja pagrabs ir mitrs, kapilārais un tiešais mitrums iekļūst pagraba grīdā un sienās, uz tām veidojas sāļš, un mitrums pārvietojas augšup, samitrinot ne vien pagrabu, bet arī virszemes konstrukcijas. Šāds pagrabs ilgi nekalpos. Savukārt tur, kur hidroizolācijas darbi ir paveikti kvalitatīvi, pagrabu vismaz 80 gadus var lietot bez rūpēm,” stāsta SIA *Maxit* projektu vadītājs Nauris Ligeikis.

Foto: K. Bērziņa

Ja uzceltā ēkā pagrabs kļūst mitrs, iekšējā hidroizolācija var arī nepalīdzēt. Šajā gadījumā nāksies atsegt pamatu ārējo daļu, taču, ja teritorija ap māju jau ir labiekārtota, diez vai šī procedūra būs patikama. Tāpēc šādi sarežģījumi jāprognozē un jānovērš savlaicīgi.

Šobrīd pieejamo hidroizolācijas materiālu klāsts ir neparasti plašs – gan limējamie un krāsotie, bituma šindeli un ruļļmateriāli, gan plastikāta membrā-

nas, gan sintētiskais ģeotekstils. Akmens vate, kas neuzsūc mitrumu, tiek izmantota pamatu virszemes daļas apdarei.

Pirms būvniecības uzsākšanas obligāti jānosaka gruntsūdens līmenis!

To var paveikt ar dažādām metodēm: izrakt bedri un nogaidīt apmēram nedēļu. Ūdens līmenis tajā tad arī būs gruntsūdens līmenis, ja vien augsne nav mālaina un nesākas lietavas. Var lūgt palīdzību ģeologiem vai pieaicināt pieredzējušu rīkstnieku, kurš arī spēj noteikt gruntsūdens dziļumu. Ja gruntsūdens līmenis ir stipri augstāks par iecerētā pagraba grīdas līmeni, pareizāk būtu no pagraba būves šajā vietā atteikties. Ja pagrabu citviet izbūvēt nav iespējams, ieteicams ierīkot puspagrabu, kura dziļums nepārsniedz vienu metru.

Tā darīja vecvectētiņš

Mūsu senči bitumena segu- mu apkārt pagrabam neierīkoja, taču neba nu tāpēc kartupeļi rudenī mirka peļķēs. Ja palūkojamies vecā pagrabā, tur visbiežāk ir sauss, kaut gan grīdu veido vien smilšu klājiens.

„Senos laikos pagrabus būvēja no laukakmeņiem, to starpas aizdrīvējot ar sūnām, sausu zāli un citiem materiāliem, kas, senčuprāt, varētu aizturēt mitrumu, taču galvenā viltība noteikti slēpās prasmē pagrabam izraudzīties pareizo vietu,” skaidro N. Ligeikis.

Ja nu tomēr pludo ūdens

Pavasārī un rudenī pēc ilgstošām lietavām gruntsūdens līmenis var celties un var gadīties, ka pagrabā bez gumijas zābakiem neiztikt. Te var lidzēt drenāžas sistēma, kas aizvada lieko ūdeni. Ja nav ie-

Foto: K. Bērziņa

spējams to novadīt uz kādu zemāku vietu, var pagraba tuvumā izveidot speciālu tvertni notekūdeņiem. Drenāžas sistēmu var veidot no azbestcements, keramikas vai plastmasas caurulēm.

Ja topogrāfiskie apstākļi ap ēku ir piemēroti un gruntsūdeni var novadīt uz zemāku vietu, drenāžas ierīkošanu zem pagraba grīdas līmeņa var uzskatīt par visdrošāko gruntsūdens līmeņa pazemināšanas paņēmieni. Tomēr šādas drenāžas sistēmas ierīkošanas izmaksas var būt diezgan ievērojamas, tāpēc sausumu pagrabā labāk nodrošināt ar hidroizolācijas palīdzību.

Kādu hidroizolācijas veidu izvēlēties

N. Ligeikis iesaka šo jautājumu atstāt speciālistu ziņā –

atbruks, novērtēs konkrēto situāciju un ieteiks labāko risinājumu, jo jāņem vērā ļoti daudz sīku nianšu, kas nespēcijālistam var šķist mazsvarīgas, taču tad vēlāk nāktos baudīt sīko kļūdu rūgtos augļus. Svarīgi arī, lai cilvēks, kurš veic šos darbus, strādātu ar pilnu atbildības sajūtu, jo niecīgākais caurums izolācijas materiālā var izrādīties liktenīgs jau pavisam drīzā nākotnē.

Pagraba hidroizolāciju var ierīkot dažādos veidos. Šim nolūkam vienā vai vairākās kārtās var izmantot plastiskus, noblietētus mālus, tiem virsū uzstrādāt betona kārtu un tai ar bitumena mastiku uzlīmēt hidroizolācijas ruļļmateriālus. Ja gruntsūdens līmenis ir vienā līmenī ar pagraba grīdu, hidroizolācijas ierīkošanu veic no pagraba ārpusē.